

ПРОКУРАТУРА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА ПЛОВДИВ

№ 9809/2019 г.

.....2020 г.

/при отговор посочете номера/

PRB 2020 _____ О

ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА
ОБЩИНСКИ СЪВЕТ
ВХОДНА №: 00-34-2020
ДАТА: 10.02.2020 г.

ЧРЕЗ

ОБЩИНСКИ СЪВЕТ

СОПОТ

ДО

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД

ПЛОВДИВ

КОПИЕ: ВЪРХОВНА АДМИНИСТРАТИВНА
ПРОКУРАТУРА
ОТДЕЛ „НАДЗОР ЗА ЗАКОННОСТ“
На Ваш изх. № 1677/2019 г.

ПРОТЕСТ

ОТ

ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА – ПЛОВДИВ

Против: Наредба за размера на местните данъци в община Сопот, приета с Решение №28, взето с Протокол №5 от 21.02.2008 г., изменена и допълнена с: Решение №130, взето с Протокол №14 от 29.01.2009 г.; Решение №215, взето с поименно гласуване на 29.01.2010 г.; Решение №280, взето с Протокол №43 от 27.01.2011 г.; Решение №284, взето с Протокол №45 от 23.02.2011 г.; Решение № 177, взето с Протокол №28 от 19.12.2013 г.; Решение №272, взето с Протокол №46 от 26.02.2015 г.; Решение №109, взето с Протокол №17 от 27.12.2016 г.; Решение №190, взето с Протокол №32 от 19.12.2017 г.; Решение №309, взето с Протокол №48 от 27.12.2018 г.; Решение №17, взето с Протокол №5 от 28.12.2019 г.

Правно основание: чл. 185-191 и чл. 193, ал. 1 АПК

УВАЖАЕМИ АДМИНИСТРАТИВНИ СЪДИИ,

В хода на проверката, извършена от Окръжна прокуратура Пловдив, относно законосъобразността Наредба за размера на местните данъци в община Сопот, за съответствието ѝ с нормативни актове от по-висока степен се установиха несъответствия в частта както следва:

I. Чл. 20 ал.1 от Наредбата, съгласно който:

Данъкът върху недвижимите имоти по чл. 8, ал. 1 се определя в промили върху данъчната оценка на недвижимия имот към 1 януари на

годината за която се дължи, съобщава се на лицата до 1 март на същата година и е в размери, както следва:

1. за недвижими имоти, собственост на физически лица – 1,5 промила;
2. за недвижими имоти, собственост на юридически лица и еднолични търговци – 4,5 промила;

Цитираната разпоредба противоречи на нормативен акт от по-висока степен, а именно чл.22 от ЗМДТ.

II. Чл.59 ал. 1, т. 4, пр. 1 от Наредбата само в частта, в която са посочени т. 12 и т. 13 от Приложение № 4 към Глава втора, раздел раздел VI от Закона за местните данъци и такси. Цитираната норма гласи следното:

Ал.1 Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност:

1. ...
2. ...
3. ...

4. лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10, 12 и 13 на Приложение №2 към настоящата Наредба, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл.60 е приложено копие от удостоверение за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара.

Цитираната разпоредба противоречи на нормативен акт от по-висока степен, а именно чл.61м, ал.1 т.4 пр.1 от ЗМДТ.

В подкрепа на горното излагам следните съображения:

Съгласно чл. 7, ал. 2 от ЗНА наредбата е нормативен акт, който се издава за прилагане на отделни разпоредби или подразделения на нормативен акт от по-висока степен, а в чл. 8 от ЗНА и чл. 76, ал. 3 от АПК е предвидено, че всеки общински съвет може да издава наредби, с които да урежда съобразно нормативните актове от по-висока степен неуредените от тях обществени отношения от местно значение.

В чл. 15, ал. 1 от ЗНА е регламентирано, че нормативният акт трябва да съответства на Конституцията и на другите нормативни актове от по-висока степен, а ал. 3 на същия член предвижда, че ако постановление, правилник, наредба или инструкция противоречат на нормативен акт от по-висока степен, правораздавателните органи прилагат по-високия по степен акт.

При съобразяване на цитираните разпоредби се налага извод, че за общинския съвет не е налице правна възможност да регламентира по различен начин обществени отношения, които вече са уредени с нормативен акт от по-висока степен.

Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на Община Сопот е издадена на основание чл. 1, ал. 2 от ЗМДТ.

Констатираните противоречия с нормативни актове от по-висока степен на отделни разпоредби от Наредбата се изразяват в следното:

I. Неправилно в чл. 20 ал.1 от Наредбата е прието, че данъкът върху недвижимите имоти по чл. 8, ал. 1 се определя в промили върху данъчната оценка на недвижимия имот към 1 януари на годината за която се дължи, съобщава се на лицата до 1 март на същата година и е в размери, както следва:

1. за недвижими имоти, собственост на физически лица – 1,5 промила;
2. за недвижими имоти, собственост на юридически лица и еднолични търговци – 4,5 промила;

Цитираната част от Наредбата е приета в съответствие с уредбата на чл.22 ЗМДТ в редакцията ДВ бр. 98 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.

С решение на КС № 4/09.04.2019 г. по конст. дело № 15/2018 г. /ДВ, бр. 32 от 16.04.2019 г./разпоредбата на чл.22 ЗМДТ с това съдържание е обявена за противоконституционна.

При това положение се налага да се съобрази диспозитива на решение на КС № 22/31.10.1995 г. по конст. дело № 25/1995 г. - „когато Конституционният съд обяви за противоконституционен закон, с който се отменя или изменя действащ закон, последният възстановява действието си в редакцията преди отмяната или изменението от влизане в сила на решението на съда."

Обстоятелството, че разпоредбата на чл. 22 от ЗМДТ е обявена за противоконституционна не води до автоматична отмята и на подзаконовите актове, издадени в нейно изпълнение и по нейното прилагане, а само съгласно чл. 22, ал. 2 от ЗКС не се прилагат актовете, обявени за противоконституционни – в случая чл. 22 от ЗМДТ.

II. Разпоредбата на чл. 59, ал. 1, т. 4, пр. 1 от Наредбата регламентира привилегия относно патентния данък – лица, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10, 12 и 13 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от ЗМДТ, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място.

Но съгласно чл. 61м, ал. 1, т. 4, пр. 1 от ЗМДТ това преимущество важи за лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10, приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от ЗМДТ.

При елементарна съпоставка на разпоредбите на Наредбата и на закона става ясно, че местният нормотворец позволява привилегията и на лица, извършващи действия по т. 12 и т. 13 от посоченото приложение на ЗМДТ. Общинския съвет не разполага с правомощие да разширява законоустановения кръг от лица, имащи право да се ползват от цитираната привилегия. Налага се извод, че обсъжданата местна норма е в несъответствие

с относимия текст от ЗМДТ и следва да бъде отменена в частта досежно т. 12 и т. 13 от приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от ЗМДТ.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 186, ал. 2, вр. с чл. 185, вр. с чл. 16, ал. 1, чл. 126, чл. 193, ал. 1 от АПК,

ПРЕДЛАГАМ:

Административен съд – Пловдив да отмени посочените по-долу разпоредби от **Наредба за размера на местните данъци в община Сопот**, приета с Решение №28, взето с Протокол №5 от 21.02.2008 г., изменена и допълнена с: Решение №130, взето с Протокол №14 от 29.01.2009 г.; Решение №215, взето с поименно гласуване на 29.01.2010 г.; Решение №280, взето с Протокол №43 от 27.01.2011 г.; Решение №284, взето с Протокол №45 от 23.02.2011 г.; Решение № 177, взето с Протокол №28 от 19.12.2013 г.; Решение №272, взето с Протокол №46 от 26.02.2015 г.; Решение №109, взето с Протокол №17 от 27.12.2016 г.; Решение №190, взето с Протокол №32 от 19.12.2017 г.; Решение №309, взето с Протокол №48 от 27.12.2018 г.; Решение №17, взето с Протокол №5 от 28.12.2019 г., като издадени в противоречие с нормативни актове от по-висока степен:

I. Чл. 20 ал.1 от Наредбата, съгласно който:

Данъкът върху недвижимите имоти по чл. 8, ал. 1 се определя в промили върху данъчната оценка на недвижимия имот към 1 януари на годината за която се дължи, съобщава се на лицата до 1 март на същата година и е в размери, както следва:

1. за недвижими имоти, собственост на физически лица – 1,5 промила;
2. за недвижими имоти, собственост на юридически лица и еднолични търговци – 4,5 промила;

II. Чл.59 ал. 1, т. 4, пр. 1 от Наредбата само в частта, в която са посочени т. 12 и т. 13 от Приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси. Цитираната норма гласи следното:

Ал.1 Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност:

4. лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10, 12 и 13 на Приложение №2 към настоящата Наредба, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл.60 е приложено копие от удостоверение за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара.

На основание чл. 143, ал. 1 от АПК, Моля при уважаване на протеста да бъдат присъдени разноските по силата на чл. 188, вр. с чл. 181, ал. 1 от АПК, ТР № 4/16.07.09 г. по т.д. № 2/09 г. на ВАС, които прокуратурата е осъществила, като е заплатила за съобщаване на протеста, чрез обявление в Държавен вестник.

Доказателства:

Писмо от Общински съвет – Сопот от 08.01.2020г. до Окръжна прокуратура – Пловдив, ведно с приложения към него.

Приложение: преписи от протеста – 3 броя, ведно с копие от протестирания подзаконов нормативен акт, копия от всички документи по административната преписка, касаеща приемането на Наредба за размера на местните данъци в община Сопот.

ТП/МИ

ПРОКУРОР:
/ТОДОР НАВЛОВ/